

Krejčovská panna

Bokomara

1. Marie umí tolik zvláštních slov:

gabardén, fiží, průramek,
a koukám na ni přes okenní sklo,
dveře jsou věčně na zámek,
rozmlouvá se šicím strojem,
když šije šaty pro jiné,
v ateliéru nad pokojem
schází se Paříž s Londýnem.

R: Večer si rozsvítí lampion, pustí si ohraný valčík,
krejčovské panně se ukloní, [: a potom naboso tančí. :]

2. Marie umí tolik zvláštních vět:

ten dekolt, madam, hlouběji,
tady vám, prosím, aplikuji květ,
kosatec značí naději,
vyzkouší si cizí šaty
a tančí mezi zrcadly,
má něžně růžové paty
a hrudníček propadlý.

3. Marie umí tolik zvláště žít,

tichá jak výhled do dvora,
přistříhnout, srovnat, potom zapošít,
nůžky, cit, nit pokora,
v těch šatech ženy se líbí
a inspirují básníky,
jenom ji nikdo nepolíbí,
má v ústech věčně špendlíky.

R: